

една по тѣжка грижа, понеже той ни възлага да држимъ смѣтка на *сички-тѣ явления* на болѣстта, безъ да прѣпустнемъ нѣщо.

Не е *само* вънкашина-тѣ признакъ за кого-то трѣба да држимъ смѣтка, трѣба йошѣ да узайме и вътрѣшна-та поврѣда. Ханеманъ ако ни е възложилъ да управляеме избираніе-то си спорѣдъ сжокупление-то на болни-тѣ знакове, той йошѣ ни е заповѣдалъ да бдимъ и въ мѣстно-то разстройство за да не сгрѣшимъ въ тѣхно-то оцѣнение. Слѣдователно този кой-то, въ една грѣдна болѣсть, држи смѣтка на каплица-та и на нейниа-тѣ харектъръ, на храчки-тѣ, на силно-то сѫстояніе на болниа-тѣ и пр., безъ да се занимае да узнае дали каплица-та принадлѣжи на единъ броницитъ (*bronchite*) или на една чахотка (*phthisie pulmonaire*), той сгрѣшава на едно основателно начало въ омиопатиа-та, той се поставя въ опасностъ дѣто да избере злѣ свое-то лѣкарство и да го употреби безъ да има омиопатически харектъръ освѣнъ име-то.

Йошѣ, едно и сѫщо лѣкарство, като принадлѣжи на разни страдания, произвежда въ свои-тѣ дѣйствия врхъ здравиа-тѣ человѣкъ сѫщите признаки кои-то може да се отнескатъ на сѣко едно отъ тѣхъ; слѣдователто трѣбва едно сериозно вниманіе за да сѫ отличиже, и отадажте на сѣко едно характери-тѣ кои-то му отговарятъ. Дѣло сѫвсѣмъ деликатно и трудно, и прѣнебрегнато отъ наши-тѣ противници.